

Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy ČR vypracovalo pravidla, jejichž respektování by mělo zmenšit rizika, která pro děti vyplývají z používání internetu (setkání s pornografií, kontakt s lidmi nekalých úmyslů, ale i stažení počítačových virů). Podle ministerstva „je žádoucí, aby byla všeobecně rozšířena a dodržována“ a využita i ve školách. *Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zveřejňuje tato pravidla v souladu s usnesením vlády České republiky a v návaznosti na závěry II. světového kongresu proti komerčnímu sexuálnímu zneužívání dětí v Jokohamě.*

Celý dokument je možné v původním znění přečíst prostudovat resp. stáhnout na www.msmt.cz, v kapitole Prevence/Dokumenty a materiály. Dokument je však zpracován zejména pro malé děti (dokonce „menší, než malé“) a jejich rodiče. Pro použití na středních školách, kde studuje nemalá část plnoletých žáků a všichni žáci jsou již částečně právně odpovědní a schopní řadu nebezpečí internetu rozeznat, se řada pravidel v dané dikci už nehodí. Škola proto poněkud upravuje tato pravidla pro věkové kategorie žáků studujících na naší škole.

PRAVIDLA PRO ŽÁKY K BEZPEČNĚJŠÍMU POUŽÍVÁNÍ INTERNETU

1. Nikdy nesděluj adresu svého bydliště, telefonní číslo domů nebo adresu školy, kam chodíš, jména a adresy rodičů a rodinných příslušníků i jejich telefonní čísla do práce, někomu, s kým jsi se seznámil/a prostřednictvím internetu. Se svými osobními údaji nakládej po opravdu zralém uvážení, s daty jiných osob po jejich výslovném souhlasu. Lehkovážným poskytováním těchto údajů porušuješ i ustanovení zákona.
2. Neposílej nikomu po internetu fotografii, rodné číslo, číslo kreditní karty, PIN, nebo podrobnosti o bankovním účtu a vůbec žádné osobní údaje. Všechny mohou být zneužity i třetí osobou.
3. Nikdy nikomu, ani nejlepšímu příteli, neprozrad' heslo nebo přihlašovací jméno své e-mailové schránky nebo počítače.
4. Velmi obezřetně zvaž osobní schůzku s někým, s kým jsi se seznámil/a prostřednictvím internetu. Pamatuj, že v takových případech někdo musí bezpodmínečně vědět, kam jdeš a proč. I když Ti tvoji zákonní zástupci dovolí se s takovým člověkem sejít, nechod' na schůzku sám/sama a sejděte se na bezpečném veřejném místě.
5. Nikdy nepokračuj v chatování, když se Ti bude zdát, že se tam probírají věci, které Tě budou přivádět do rozpaků nebo do podezření z možného trestného činu či zneužití.
6. Neodpovídej na zlé, urážlivé, nevkusné nebo hrubé e-maily. Není Tvoje vina, že jsi tyto zprávy dostal/a.
7. Užíváš-li při práci s internetem počítač někoho jiného (i společný s rodinnými příslušníky) věz, že vystavuješ jejich programy a data nebezpečí napadení viry a tedy poškození, nebo zničení.
8. Nikdy neotvírej soubory přiložené k elektronickým zprávám (e-mailům), pokud přijdou od lidí nebo z míst, které neznáš. Mohou obsahovat viry nebo jiné programy, které by mohly zničit důležité informace a významně poškodit software počítače nebo vymazat data uložená v počítači.
9. Vždy buď sám/sama sebou a nezkoušej si hrát na někoho, kým nejsi (na staršího, na osobu jiného pohlaví apod.).
10. Jestliže některá webová stránka bude obsahovat upozornění, že je určena jen pro dospělé nebo jen pro lidi od určitého věku, tak ti, kteří nevyhovují kritériím, nemají takovou stránku otevírat.
11. Provždy si zapamatuj další pravidlo: když Ti někdo na internetu bude nabízet něco, co zní tak lákavě, že se to nepodobá pravdě, nevěř mu – není to pravda.

PRAVIDLA PRO RODIČE K BEZPEČNĚJŠÍMU POUŽÍVÁNÍ INTERNETU JEJICH DĚTMI

(Je zřejmé, že tato pravidla budou uplatňována individuálně, zejména podle věku dětí.)

1. Nechte se dítětem poučit o službách, které používá, a posuďte jejich obsah. Tím zlepšíte i svou znalost internetu.
2. Hovořte s dětmi o nebezpečí setkání o samotě s někým, s kým se seznámil po internetu. Nebezpečí je skutečně vysoké.
3. Zajímejte se o internetové kamarády svých dětí stejně jako se zajímáte o jejich kamarády ve škole.
4. Základem při komunikaci rodiče s dítětem je otevřenost. Při nepříjemných zkušenostech dítěte s internetem není řešením trestat dítě nebo mu dokonce bránit používat internet, ale poradit mu, jak se v budoucnu nepříjemným zkušenostem vyhnout. Jak se rodič při podobné situaci zachová, určuje, zda se mu dítě svěří i v budoucnu.
5. Na místo s nevhodným obsahem se může dítě dostat zcela náhodou. Pro tyto případy neexistuje stoprocentní ochrana a vyplatí se spíše vychovávat dítě tak, aby si podobné skutečnosti interpretovalo způsobem odpovídajícím jeho věku, protože s dítětem nemůžete trávit všechny volný čas.
6. Riziko vstupu na stránku s nevhodným obsahem lze snížit jednak prostřednictvím možností zabudovaných přímo do internetového prohlížeče, jednak prostřednictvím speciálních programů obsahujících nepřetržitě aktualizovaný seznam stránek pro děti nevhodných. Tyto programy bývají k dispozici zdarma. Rozsah „cenzury“ je však nutné pečlivě promyslet a přizpůsobit věku dítěte, aby si nenašlo k internetu „jiné cestičky“, kterých je dnes mimochodem dost.
7. Pohovořte s dětmi o nebezpečí využívání počítače, v němž má někdo z rodiny uložena důležitá data a programy, např. při soukromém podnikání. Pohovořte o důsledcích ztráty takových informací.
8. Dávejte si pozor na soubory, které dítě z internetu stahuje a ukládá je na disk.
9. Sledujte, kolik času dítě u počítače stráví. Nepohybuje se ve světě virtuálních her častěji než na hřišti? Nepohybuje se víc na chatu a nekomunikuje s anonymními osobami (skrytými za chatovými přezdívkami) častěji než se svými kamarády? Nepozorujete u něj projevy připomínající závislost na chatování či počítačových hrách? Nedovolte, aby virtuální realita dítě příliš pohltila!
10. O radu při výchově dětí ke správnému užívání internetu můžete požádat pedagoga, výchovného poradce ve škole, psychologa či pracovníky internetových firem.